

CARAVAN (ON)GELUK

Een blijspel in drie bedrijven

door

RUDI LEYSSEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CARAVAN (ON)GELUK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **RUDI LEYSSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2026/0220/008
ISBN 9789038518404

Copyright: © 2026 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(8 dames – 4 heren)

LOUIS

LIEVE, zijn vrouw

TRUDA

DINA, dochter van Truda

GIJS, zoon van Lieve en Louis

GERARD, de clochard

KEES DE BAKKER, Hollandse campinggast

MIEKE DE BAKKER, vrouw Kees

CELIE, meisje op de camping

BETH, meisje op de camping

MEVROUW VERPOORTEN, campingeigenares en zus van Gerard

BERTHA, moeder van Truda

DECOR

Het stuk speelt zich af op een camping aan zee met aan de zijkanten een stacaravan, achter over de hele breedte een heg of hek van ongeveer 1 meter hoog. Daarachter een paadje, met in het midden van de heg of hek een opening naar paadje, achtergrond bos of andere caravans. Op het paadje staat ook een ronde vuilbak met deksel. Over het paadje kunnen figuranten, campinggasten regelmatig voorbij wandelen.

Suggestiefoto achteraan in het script.

EERSTE BEDRIJF

(Wanneer het gordijn opengaat zit Louis te genieten op een stoel met zijn voeten op een andere stoel met een flesje bier)

LOUIS: Mooi, leven is mooi

LIEVE: *(komt over het paadje met twee zware winkeltassen, links)* Zo! Al klaar met al je taken?

LOUIS: *(half slapend)* Hmmmm, tuurlijk dat.

LIEVE: Ik maar sjouwen met die zware tassen. *(zet de tassen neer)* Tien uur en al aan het bier? Meneer kan het zo wel hebben! *(gaat caravan binnen en roept van binnenuit)* Ga even naar 't wc!

LOUIS: *(vliegt recht)* Godver! Die cassette moest nog leeg gemaakt worden. *(loopt vlug achter de caravan)*

LIEVE: *(vanuit de caravan)* WAAAAH! Hoe is het toch mogelijk! Ik zit met m'n billen in de, in de ... shit! Kan jij nu niet eens iets voor de eerste keer goed doen!

(Ondertussen komen Truda en haar dochter Dina met koffers midden hek op en horen het geschreeuw van Lieve. Luisteren aandachtig, dan komt Louis met cassette achter hun caravan uit, loopt richting Truda en knoeit zelf een beetje tegen heen Truda maar merkt dat niet en loopt vlug door)

TRUDA: *(reageert van de troep tegen haar heen)* Mah! Miljaar! Kijk eens wat je doet! Stuk onbenul! Niets maar dan ook niets heb je aan een vent. Zie je nu Dina, niks kunnen die mannen, waardeloze wezens. Als we hun zaad niet nodig hadden konden ze gerust opgeruimd worden.

DINA: Ja, ja, ma, ik weet het al wel. Mannen zijn nutteloos, irritant en lopen alleen maar in de weg. Kom we gaan eens binnen kijken, hopelijk ligt er geen vent in de caravan te slapen.

TRUDA: Laat het uit, moet er niet aan denken om zoiets in mijn bed te hebben. Maar kijk, dit is toch niet normaal! *(wijst naar haar heen)* Kan nog geen sorry vanaf of niks. Moeten we daar onze vakantie naast doorbrengen, ik wist dat het niets kon worden, kamperen.

DINA: Mama, geef het eens een kans. We zijn nog maar net hier en daarbij zo'n luxe caravan is niet kamperen. Heerlijk genieten van de buitenlucht.

TRUDA: Ja, maar dan heeft de boer toch pas mest gevaren. Ik kan al beginnen met mijn benen te gaan wassen, verschrikkelijk. Maar ja, alles voor het goed doel.

DINA: Je zal wel zien dat het heerlijk is om te kamperen. Kom we gaan binnen.

(Beiden af caravan rechts.)

LIEVE: *(komt caravan uit, beetje haar kleren goed trekken, kijkt rond of ze Louis niet ziet)* Waar is die onnozelaar. Niks kan je hem laten doen, je zou er altijd bij moeten blijven staan.

LOUIS: *(komt op vanachter paadje rechts, krijgt al schrik als hij Lieve ziet staan)* Sorry mijn Lieveke, mijn schatteke, echt waar, ik was het helemaal vergeten, het is zeker niet expres gedaan. Ik wilde je nog komen helpen dragen maar ik wist niet

langs welke kant je vertrokken was, anders zou ik je nooit met die zware tassen hebben laten sjouwen.

LIEVE: Ja, ja, gij onnozelaar, het zal wel.

LOUIS: Maar alles is opgelost, geniet nu eens van je vakantie. We zitten op een gezellige camping, dicht bij zee, mooie caravan, seffens is onze Gijs hier en dan kunnen we twee weken lekker niets doen.

LIEVE: Niets doen!? Ga je dan in een varkensstal leven en hoe komen we dan aan eten?

LOUIS: Ja, maar relaxt nu eens. Ik ga vlug de cassette terug plaatsen dan kan jij je 'werk' afmaken.

LIEVE: Dat is te laat, je zal eerst de caravan kunnen schoonmaken, ik kon het niet meer ophouden.

LOUIS: Wat! Heb jij gewoon in ... *(zijn gezicht spreekt boekdelen en strompelt met veel tegenzin achter hun caravan)*

LIEVE: ik kan er ook niets aandoen, had je je taken maar moeten uitvoeren. *(begint alles weer af te vegen en op orde te zetten)*

TRUDA: *(komt uit haar caravan)* Goedendag, ik ben Truda. Je buurvrouw.

LIEVE: Goeiemorgen, ik ben Lieve.

(Ze geven mekaar een hand.)

TRUDA: Waren er problemen daarnet?

LIEVE: Problemen? ... Oh, nee stelt niets voor. Mijn man, je weet wel hoe ze zijn.

TRUDA: NEE! En ik wil het niet weten! Mannen! Bah!

LIEVE: *(beetje geschrokken)* Oh, wel euh... Ben je met je gezin hier op vakantie?

TRUDA: Gezin?! Nee! Ik ben samen met mijn dochter hier. Een man hebben wij niet nodig.

LIEVE: Maar dan toch getrouwd geweest? Als je een dochter hebt.

TRUDA: Nee, ze is van de bank.

LIEVE: De bank?

TRUDA: *(zucht)* De spermabank!

LIEVE: Oei .. ah. Ik dacht al, hallo met KBC, hoe kunnen we u helpen?

(Truda kijkt nors. Dan komt Louis vanachter de caravan met grote rubber handschoenen en wasknijper op zijn neus)

LOUIS: Mens! Dat was wel van een week wat je daar hebt laten vallen.

LIEVE: Louis, dit is onze nieuwe buurvrouw, Truda, ze verblijft hier samen met haar dochter ...

LOUIS: *(geeft Truda een hand met zijn vuile handschoen aan)* Goiedag.

TRUDA: *(trekt haar hand snel terug en met vies gezicht)* Bah! Getver! Dat is nu al de tweede keer dat ik ... bescheten uitkom met die vent! *(loopt vlug haar caravan in)*

LIEVE: Louis! Kijk toch eens uit wat je doet.

LOUIS: Ja, sorry. Ik had er geen erg in. En hoezo twee keer?

LIEVE: Weet ik veel, wel weet ik al dat mannen niet in de bovenste lade liggen bij haar, wat zeg ik, ze halen zelfs de kast niet. Is alles nu opgeruimd achter?

LOUIS: Jaja, even mijn handen wassen. *(wilt caravan inlopen)*

LIEVE: Eyh! Niet hier! Ga maar naar de sanitair blokken, moet die stank niet binnen hebben.

LOUIS: Het is wel uwe parfum. *(loopt het paadje op en rechtsaf)*

(Lieve gaat caravan in. Truda komt met boodschappentas de caravan uit en gaat links paadje af. Gijs komt met tas vanop het paadje links op en gaat caravan rechts in.)

DINA: Whaaaah!! *(gil van jewelste)*

(Gijs vliegt half vallend terug de caravan uit.)

GIJS: Sorry, sorry!

DINA: *(komt uit de caravan zichzelf bedekkend met blouse)* Wat kom jij hier doen!

GIJS: Wat doe jij daar? Dit is onze caravan?

DINA: Jullie caravan? Ik denk het niet.

GIJS: Wij hebben die caravan al zeker twintig jaar!

LIEVE: *(komt uit de caravan)* Hallo, jongen. Fijn dat je er bent. Je hebt al kennis gemaakt met ons buurmeisje, zie ik.

(Dina kwaad terug de caravan in.)

(kijkt raar op) Heb ik iets gemist?

GIJS: Hoe komt het dat zij in onze caravan zitten?

LIEVE: Ja, zij hebben blijkbaar sneller geboekt dan wij maar geen probleem, wij zitten hier dit jaar. *(geeft Gijs een knuffel)* Alles vlot gegaan onderweg? Niet te veel problemen op de trein? Hoe laat ben je vertr

GIJS: Moeder! Vergeet niet te ademen. Rust, het is vakantie hé! Waar is pa?

LIEVE: Die is even naar de sanitair blok. Hij was weer aan het knoeien en ik moest die stank niet binnen hebben.

GIJS: Knoeien, stank?

LIEVE: Niets belangrijks, wil je iets drinken?

GIJS: Ja, een pintje gaat er wel in.

LIEVE: Bier? Het is nog geen elf uur!

GIJS: Ja en? Ik ben al wel een halve dag onderweg en het is verlof.

LIEVE: Jaja, tegen jou kan ik ook nooit op. *(af caravan)*

(Louis komt terug van het sanitair blok.)

LOUIS: Ha, daar is ie. Zeg, het is zwart en zingt, weet jij wat dat is? ...

(Gijs haalt schouders op.)

Drop de Nijs! Hahaha. En het is ...

GIJS: Jaja pa, we kennen je moppen al.

(Lieve komt uit de caravan met een pintje.)

LOUIS: Zo! Hij krijgt bier en het is nog geen elf uur.

LIEVE: Jaja, jij krijgt ook een pintje, arm schaap. *(zet flesje neer en gaat terug caravan in)*

(Op dat moment komt Dina uit hun caravan en legt wat spulletjes op de tafel en gaat weer naar binnen. Vieze blik naar Gijs.)

LOUIS: *(ziet Dina)* Hmm, knappe meid. Niets voor jou? Ik zou toch wel eens ooit opa willen worden. Je kan er eens kennis mee gaan maken.

GIJS: Ik kijk wel uit, heb al meer gezien dan dat haar lief was.

LOUIS: Hoe bedoel je?

GIJS: Niets. Laat ons zeggen dat ik me van deur vergist had.

LOUIS: Het is alleen niet te hopen dat ze op haar moeder lijkt. Man, wat een ... *(slikt woorden in)* Pas daar maar voor op.

GIJS: Wat had je weer uitgevreten dat je naar de sanitair blok moest?

LOUIS: Oh, niets speciaals.

LIEVE: *(terug op met pintje)* Hier, arm schaap. Ik zou niet willen dat je omkomt van de dorst.

(Op dat moment komt Gerard de clochard over het paadje van rechts met winkelkar of trolley.)

GERARD: Goedendag. Het is hier al gezellig. Hebben jullie misschien ook wat te drinken voor mij?

LOUIS: *(mompelend)* En dat willen we ook zo houden. Sorry Gerard, ik heb net het laatste flesje opengedaan.

GIJS: Zal voor een volgende keer zijn.

LOUIS: Zwijgt! Straks staat ie hier terug.

GERARD: Wijn is ook goed hoor.

LOUIS: Probeer het hier eens bij de buurvrouw, zij kan nog wel wat gezelschap gebruiken.

GERARD: Denk je dat?

LIEVE: Nee Gerard, ze is juist boodschappen doen, probeer het maar eens op een andere keer.

GERARD: Dan ga ik maar eens verder kijken. *(loopt verder af)*

LIEVE: *(tegen Louis)* Wat doe jij nu! Straks zit dat arm vrouwtje met die viezerik opgescheept.

LOUIS: Wie weet valt hij wel bij haar in de smaak.

(Truda komt terug van de winkel en gaat haar caravan in. Dan komt Kees op van rechts, kijkend op zijn gsm en loopt recht naar caravan van Truda zonder aandacht te schenken aan de andere caravan, zij kijken met argus ogen wat er gaat gebeuren, klopt aan.)

TRUDA: *(doet deur open en ziet Kees)* Ja! Wat is het?

KEES: *(verschiet een beetje)* Nou, jij bent niet Lieve?

TRUDA: Wat, ik ben niet lief!? Wat weet jij daar nu van!?

KEES: *(helemaal van slag)* Nou, wel ... excuseert u mij hoor maar ...

LIEVE: *(die alles gadegeslagen heeft)* Ha Kees! Alles goed?

KEES: *(schrikt opnieuw)* Gadver! Wat doen jullie daar? Ik had jullie hier verwacht.

LOUIS: Ja jong, er was ons iemand voor dit jaar en daarom hebben wij deze caravan gekregen.

KEES: *(draait zich terug naar Truda)* Nogmaals mijn excuses, mevrouw, maar had deze familie hier verwacht.

TRUDA: Ja ja, het is al goed. *(terug caravan in)*

KEES: *(kijkt eens bedenkelijk en komt naar andere caravan)* Verdomme, was me dat effe schrikken.

LOUIS: Voor de rest is ze heel vriendelijk hoor.

LIEVE: Och, plaagkont. Laat dat mens toch zijn zoals ze is.

GIJS: Zeg Kees, weet jij hoe een Hollands kookboek begint?

KEES: Nou? Daar vraag je me wat! *(krabt zich in de haren)* Nee!

GIJS: Leen twee eieren.

(De jongens schieten in de lach.)

LIEVE: *(geeft Gijs tik tegen zijn oren)* Sorry Kees, wat zijn mijn mannen weer tactvol vandaag.

KEES: Geen probleem hoor, maar waar ik eigenlijk voor kwam, heb je me toevallig een fles melk? Mieke is hem weer vergeten mee te brengen.

(Dina komt uit caravan en gaat aan tafel zitten, neemt vijl van tafel en werkt haar nagels bij.)

(ziet Dina) Nou, die moet wel op haar vader lijken.

LIEVE: Dat zal ze nooit weten, ze komt uit een potje.

LOUIS: Ze komt wat?

LIEVE: Ssst! Haar moeder is een bom.

KEES: Nou moet je niet overdrijven buurvrouw. Ik vond haar helemaal niet aardig.

LIEVE: Nee, een bewust ongehuwde moeder! Ze heeft gekozen om kinderen te hebben zonder echtgenoot.

LOUIS: Is die vader goed af.

LIEVE: Louis, alstublieft! Hou uw manieren.

LOUIS: *(onschuldig)* Ik zeg toch maar gewoon de waarheid. Je kan toch niet zeggen dat dat mens vriendelijk is.

LIEVE: Dat mens heeft ook een naam en tegen mij was ze heel normaal.

KEES: Nou, ik schrok me anders ook wel een hoedje hoor.

LIEVE: Ze heeft het zo niet met mannen, dat is alles.

GIJS: Is ze dan lesbisch?

LIEVE: Maar nee, dat heeft er toch niets mee te maken. Ze is gewoon een zelfstandige vrouw die haar ding doet en er geen man voor nodig heeft.

LOUIS: Moet zij dan zelf de vuilzakken buiten zetten?

LIEVE: Och, onnozelaar. Ik zal eens kijken als ik nog een fles melk op overschot heb, Kees.

KEES: Nou, dat is vriendelijk van je. Van die kenau zou ik het niet gekregen hebben, vrees ik.

LIEVE: Wat zeg je nu?

KEES: Ach, laat het maar zoals het is, zolang ze mij niet aanvalt vind ik het allemaal best.

(Lieve af in caravan.)

Wat niet wilt zeggen dat die dochter er goed uit ziet. Niets voor jou, knul?

GIJS: Laten we zeggen dat we dating naked van ene kant dan toch al gedaan hebben.

KEES: Wat zeg je nou allemaal? Dating naked? Wat is dat nou weer?

GIJS: Zal ik het zo zeggen, ik heb haar al halfnaakt gezien.

LOUIS: *(schiet recht)* Hoe? Wat!? Je hebt haar wat? Ken jij haar dan?

GIJS: Nee pa, toen ik hier aankwam wist ik ook niet dat wij een andere caravan hadden, dus stapte ik gewoon bij hun binnen en stond ze daar zonder ... ja je weet wel ... bovenkleding.

LOUIS: Gelukzak!

(Op dat moment komt Lieve weer buiten met een fles melk.)

LIEVE: Wie is er een gelukzak?

GIJS: Ooh! Niemand, het is niks.

LIEVE: Mag ik het weer niet weten. Hier Kees, je melk.

KEES: Dank je wel buurvrouw, ik bezorg je zo vlug mogelijk eentje terug. Doeg! *(loopt af via paadje rechts)*

LOUIS: Zo, die melk zien we ook nooit meer terug.

LIEVE: Heb eens wat vertrouwen in de mens.

LOUIS: Dat heb ik, dit is gewoon realiteit.

(Op dat moment komt Celie over het paadje van links en slaakt gil.)

CELIE: Whaa, Gijs! *(loopt vlug weer links weg)*

(Iedereen kijkt om maar zien niets meer, halen schouders op.)

LOUIS: Ik ga een toertje lopen. *(gaat af caravan om zich om te kleden)*

LIEVE: Zal ik je leeggoed wel weer opruimen. *(neemt flesjes mee naar binnen)*

(Lieve kan onder het spel regelmatig eens buiten komen om bijvoorbeeld stofdoek uit te kloppen of achter de caravan poetsgerief nemen.)

GIJS: *(tegen Dina)* Nog eens sorry van daarstraks hé.

DINA: Wat zeg je?

GIJS: *(staat op en loopt naar Dina toe)* Sorry van daarstraks, wij hebben al jaren deze caravan en ik ging er van uit dat dat dit jaar weer zo was en daarom liep ik gewoon binnen.

DINA: Ach, laten we dat maar vergeten, ik ben trouwens Dina.

GIJS: Hallo, ik ben Gijs. *(geeft haar een hand)*

(Op dat moment komt Truda naar buiten.)

TRUDA: Hela, blijf eens van mijn dochter af!

(Gijs schrikt zich rot.)

GIJS: Sorry mevrouw, maar ... ik stelde me gewoon even voor.

TRUDA: Ja ja, nu voorstellen en straks ten huwelijk vragen zeker! Denk er niet aan. Dit is onze caravan dit jaar, die van jullie is daar.

GIJS: *(duidelijk begrepen)* Goede dag dan nog. *(druipt het af naar hun tafel)*

DINA: Dat doe je toch niet! Moet ik mijn heel leven alleen blijven omdat jij geen enkele man vertrouwt? Ik schaam me in jouw plaats! Wat ik met mijn leven wil doen beslis ik zelf wel hoor.

TRUDA: Je moest eens weten wat ik allemaal weet, je zou wel anders piepen.

(Op dat moment komen Celie en Beth op vanuit links paadje als twee verliefde pubers.)

CELIE: Dag Gijs!

BETH: Hallo Gijs!

GIJS: *(kijkt om)* Ha, dag Celie en Beth.

TRUDA: Zie je nu, juist staat hij jou te verleiden en nu versiert hij die twee meisjes al. Niet te vertrouwen, mannen. Bah!

CELIE: Kom je vanavond ook naar de disco?

BETH: Ja! Net zoals verleden jaar. Gezellig.

DINA: Wat doet hij nu weer verkeerd? Die meisjes komen hem goedendag zeggen, hij doet toch niets. Net zoals bij mij, is hij heel beleefd en vriendelijk.

(Truda gaat ook aan tafel zitten, zij blijven doorspelen zonder geluid.)

GIJS: Dat weet ik nog niet, ik ben nog maar net hier. We zullen straks wel zien.

CELIE: Tot straks dan, misschien.

BETH: Dag Gijs.

GIJS: Dag Celie en Beth.

(Louis komt in fel gekleurde sportkleding uit de caravan.)

LOUIS: Zo, we zullen eens aan onze toer beginnen.

GIJS: Naar de kantine en terug?

LOUIS: Hela, snotneus! Je zou beter een toertje meelopen.

GIJS: Vandaag niet, ben gebroken van de hele tijd in die trein te zitten.

LOUIS: Watje. *(loopt rechts paadje af)*

(Gijs gaat caravan in om tablet te nemen en komt dan terug buiten zitten.)

DINA: Moeder, je moet er mee ophouden om alle mannen over dezelfde kam te scheren. Wat wil je nu? Moet ik identiek hetzelfde leven leiden als jij?

TRUDA: Ik wil alleen het beste voor je, beschermen tegen al het vergif dat er rondloopt.

DINA: Inderdaad, wat jij het beste vindt en ik? Tel ik ook mee? Mag ik een eigen mening hebben?

TRUDA: Maar Dina, waar begin jij nu toch over? Je hebt nog nooit geklaagd.

DINA: Oh nee? Je hebt nog nooit geluisterd.

(Gerard komt weer over het paadje en zoekt in de vuilbak.)

DINA: Ah bah! Moet je dat nu zien! Dat kunnen ze toch niet toelaten.

(Gerard ziet Truda.)

GERARD: Dag madam, is het goed als ik erbij kom zitten? Wat gezelschap houden? Je kon dat wel wat gebruiken, heb ik gehoord.

TRUDA: Wie kraamt zulke onzin uit? Nee! We hebben geen gezelschap nodig.

GERARD: Jammer, begon wat honger te krijgen.

TRUDA: En dan denk je hier zomaar mee aan komen te schuiven!

GERARD: Sorry madam, ik wil je echt niet tot last zijn. Misschien een volgende keer.
(loopt verder paadje af)

DINA: Ocharme, moet hij zo aan zijn eten komen? Zullen we hem wat eten meegeven?

TRUDA: Dat je dat maar laat. Dan staat hij straks alle dagen hier aan de deur te janken als een wilde kater.

DINA: Toch blijf ik het erg vinden.

TRUDA: Eigen schuld dikke bult.

GIJS: *(roept naar Lieve toe)* Zeg Ma, moet er nog naar de winkel gegaan worden?

LIEVE: *(komt aan de deur van de caravan)* Nee, ben deze morgen al geweest. Waarom?

GIJS: Nee zomaar, anders had ik wel even gelopen.

LIEVE: Oh, dat is lief van je maar het is niet meer nodig. *(terug naar binnen)*

DINA: Zie je nu hoe vriendelijk en beleefd hij is.

TRUDA: Poeh! *(staat boos op en verdwijnt in caravan)*

(Mieke komt op van rechts, kijkt eens naar de caravan rechts van zijn dat die vreemde mensen en loopt naar Gijs. Mieke is nogal een spreekwaterval.)

MIEKE: *(tikt Gijs op schouder)* Hoi jochie, is je moeder hier?

GIJS: Hallo Mieke, de melk al op? Grapje hé. Ze is binnen, wacht. MA!

LIEVE: *(komt uit caravan)* Oh hey Mieke, hoe is het?

MIEKE: Nou geweldig hé! Ik kom je effe bedanken voor die melk. Ik dacht dat ik alles bij had, 25 kilo aardappelen, vlees voor 14 dagen, boter, bakbroodjes, 14 blikjes groenten, een krat bier voor Kees en een wijntje voor mezelf maar verdomme was ik toch die melk vergeten. Hoe is het verder met jullie? Hebben ze jullie een andere caravan gegeven? Liggen we niet meer met de ruggen tegen mekaar.

GIJS: Ja, op een paar misverstandjes na is alles weer goed gekomen.

MIEKE: Ja, heb het gehoord van Kees. *(kijkt eens om naar de andere kant, gaat zitten en praat iets stiller)* Die eerste kennismaking met de buurvrouw was niet direct een schot in de roos. Hij schrok zich een hoedje.

GIJS: Dan hoeft hij geen pet te kopen.

MIEKE: *(verbaasd)* Wat zeg jij nou?

GIJS: Ja, als hij al een hoedje heeft hoeft hij geen pet te kopen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via
www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen
aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

